

lignet paa hver Egn. Derved bødes der paa en af de største Ulemper ved Jordværdiansættelsen.

I øvrigt har vi i det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 10, sluttet os tæt op til det, som er foreslaaet af det staaende Landbrugsudvalg, kun har vi under Hensyntagen til de Jordbrug, der ikke har kunnet præstere det nødvendige Korn, indsat en Ventil i § 5, hvorved der foruden den Fradragsret, der levnes enhver Ejendom, af 15 hkg og Saasæd 120 kg pr. Td. Land Kornafgrøde i 1918 tilstaaes dem 20 hkg Korn for en stor Arbejdshest og 10 hkg for den Hest, som man i almindelig Tale kalder en „Russer“. Mener saa en Hesteejer, at dette Kvantum er for lille, har han ifølge § 4 Lov til at købe Korn til sine Heste. Vi har ikke villet røre ved Pengespørgsmaalet i dets Helhed. Som det vil ses, har vi revideret Priserne i det staaende Landbrugsudvalgs Kornforslag og bragt dem i Overensstemmelse med Regeringens, idet vi ikke har villet tilsigte nogen pekuniær Vinding for Landbrugerne, men blot villet sikre Landbruget en nogenlunde rolig Udvikling, medens disse kolossale Udskrivninger ellers let vilde kunne bringe Landbruget i Fare. Det er kun Smaating; der levnes ethvert Brug, naar det ikke kan opfylde sin Leveringspligt; men naar der saa i § 5 gives denne Ventil, mener jeg, at vi er paa den sikre Side, og jeg vil ikke haabe, der skal komme saa daarlig Avl som sidst, saa det bliver uoverkommeligt at bære de Byrder, der paalignes gennem Lovforslaget. De bliver nemlig fordelt efter en helt anden Skala end den, der er foreslaaet af Regeringen.

Selvfølgelig anerkender jeg, at de Ændringsforslag, der er stillede af Flertallet, og som ogsaa subsidiært er tiltraadte af os, er Forbedringer. Men de er ikke af gennemgribende Art. Navnlige aabner de ikke Adgang til at købe Korn paa nogen som helst Maade, hverken til Heste eller til anden Brug. Der kan ganske vist nok skaffes Saasæd, men det er ogsaa en Nødvendighed, for selv om Arealet er nogenlunde fikseret for den enkelte Ejendom, kan der dog let komme en Afvigelse af 10—12—14 pCt. Vi sætter blot, at en enkelt Kløver- eller Lucernemark bliver ødelagt om Vinteren, eller at Frosten tager Hveden, saa staar de i Foraaet og mangler Saasæd til det overskydende Areal, saa har de intet at saa.

Jeg skal ganske kort anbefale det af Mindretallet stillede Ændringsforslag under Nr. 10, men da der ingen Sandsynlighed er for, at det vil blive vedtaget i dette høje

Ting, har vi subsidiært sluttet os til og vil stemme for de af Flertallet stillede Ændringsforslag.

Sonne: Som det fremgaar af Betænkningen, er jeg i Modsætning til det Mindretal, hvis Ordfører nu talte, Medforslagsstiller til de under Nr. 1—9 stillede Ændringsforslag. Dette betyder ingenlunde, at jeg savner Sympati for det af det ærede Mindretal stillede Ændringsforslag under Løbenummer 10, tværtimod udtalte jeg i Gaar ved Sagens første Behandling, at jeg har ubetinget Sympati for et Udskrivningsgrundlag, der bygger paa besaaet Areal i Forbindelse med Foldudbytte, altsaa det Grundlag, som man fra Mindretallets Side har tilstræbt at faa benyttet. Jeg mente imidlertid efter Debatten i Gaar, at Adgangen til at komme bort fra det i Folketinget vedtagne Udskrivningsgrundlag maatte betragtes som fuldstændig spærret. Jeg henviser i saa Henseende til de Udtalelser, der fremførtes af det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen), og jeg henviser dernæst og fornemmelig til de Udtalelser, der er fremkommet fra den ærede Mindretalsordfører, idet denne, om jeg ikke husker meget fejl, udtalte, at han ansaa det for umuligt paa dette sene Tidspunkt at komme bort fra det nuværende Grundlag. Altsaa: i Henhold til den Opfattelse, som den ærede Mindretalsordfører nærede i Gaar, ansaa jeg Vejen for spærret til at komme over paa det Grundlag, som det ærede Mindretal i Dag foreslaar. Det var ud fra denne Betragtning, at jeg pegede paa to Omraader, hvor jeg mente, at der maatte indføres Forbedringer i Lovforslaget, idet jeg altsaa under de foreliggende Omstændigheder gik ud fra, at jeg maatte acceptere det foreliggende, jeg indrømmer, mangelfulde Udskrivningsgrundlag. Det første af de Omraader, jeg henpegede paa, var, at Udskrivningen vilde gaa de store Jordbrugere alt for nær. Jeg redegjorde gennem Tal, hentede fra min egen Bedrift, at jeg, saaledes som Lovforslaget var vedtaget, ved normal Høst lige til Nød kunde udrede, hvad jeg skulde, og saa have tilbage til mine Heste et Kvantum Korn, som jeg anser for et absolut Minimum for en forsvarlig Drift af et Landbrug med nogenlunde svær Jord, nemlig 25 hkg pr. Hest. Jeg anførte da, at det navnlig var den sidste Sats af 8 hkg pr. Jordværdienhed og af 100,000 Kr.s Jordskyld, som bidrog til dette Resultat, og pegede paa, at den ottende hkg efter min Opfattelse virkede ganske uretfærdigt